

حسن باقری

■ ۲۵ اسفند ۱۳۳۴
■ ۹ بهمن ۱۳۶۱

او در جنگ به عنوان جانشین فرمانده نیروی زمینی سپاه فعالیت می کرد. حسن باقری از فرماندهان ارشد در عملیات فتح المبین، عملیات رمضان و عملیات بیت المقدس بود و نقشی کلیدی در آزادسازی خرمشهر داشت. باقری در بهمن ماه ۱۳۶۱، اندکی پیش از آغاز عملیات والفجر مقدماتی، به همراه گروهی از اعضای سپاه پاسداران، در حال انجام عملیات شناسایی در منطقه فکه و در سنگر دیده بان، مورد اصابت گلوله خمپاره قرار گرفت و شهید شد.

مهدی زین الدین

■ ۱۳۳۸ تهران
■ ۲۷ آبان ۱۳۶۳

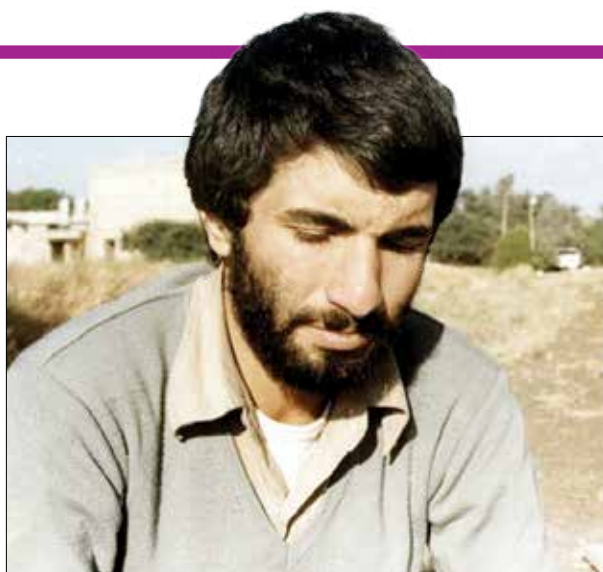
او فرمانده لشکر ۱۷ علی ابن ابیطالب بود، و از فرماندهان ارشد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در طول جنگ ایران و عراق محسوب می شد. مهدی زین الدین در ۲۷ آبان ۱۳۶۳ همراه با برادرش مجید، به منظور شناسایی منطقه از کرمانشاه به سوی سردشت در حال حرکت بودند، که با گروه های مسلح درگیر شدند؛ این درگیری به شهادت او و برادرش انجامید. پیکر او و برادرش در قطعه پنج گلزار شهدای قم به خاک سپرده شد.

محمد بروجردی

■ تهران ۱۳۳۳
■ اول خرداد ۱۳۶۲

او در سال های نخست جنگ ایران و عراق، از فرماندهان ارشد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی محسوب می شد. محمد بروجردی به همراه محسن رضایی، مسئولیت حفاظت از امام خمینی را در زمان بازگشت به ایران در ۱۲ بهمن ۱۳۵۷ بر عهده داشت. بروجردی در خلال جنگ ایران و عراق در سال ۱۳۶۲ بر اثر برخورد خودروی حامل وی با مین، در جاده مهاباد به نرده، به شهادت رسید.

اسلام، فرمانده سرافراز و نامور سپاه خرمشهر، محمدعلی جهان آرا به همراه چهار سردار بزرگ اسلام، «سرلشکر فلاحی» رئیس ستاد مشترک ارتش، «سرتیپ نامجو» وزیر دفاع، «سرتیپ فکوری» جانشین رئیس ستاد مشترک ارتش و «شهید یوسف کلاهدوز» قائم مقام فرمانده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به شهادت رسیدند.

امام خمینی (ره) به مناسبت وقوع سانحه هوایی و به شهادت رسیدن جهان آرا و یاران هم سنگرش، در پیامی چنین فرمودند: «اینان، خدمت گزار رشید و متعهدی بودند که در انقلاب و پس از پیروزی انقلاب، با سرافرازی و شجاعت در راه هدف، و در حال خدمت به میهن اسلامی به جوار رحمت حق تعالی شتافتند. شک نیست که همه باید این راه را برویم و به سوی حق و سرنوشت خویش بشتابیم، پس چه سعادت بالتر از آن که در حال جهاد با دشمنان اسلام و خدمت به حق و خلق و مجاهدت در راه هدف و شرف این راه طی شود و چه سعادت مند بودند این شهیدان که دین خود را به اسلام و ملت شریف ایران ادا کرده و به جایگاه مجاهدین و شهدای اسلام شتافتند.»

مقام معظم رهبری در تجلیلی به یادماندنی از شهید محمد جهان آرا می فرمایند: «من مایلیم اینجا یادی بکنم از محمد جهان آرا، شهید عزیز خرمشهر و شهیدایی که در خرمشهر مظلوم آن طور مقاومت کردند. آن روزها بنده در اهواز از نزدیک شاهد قضایا بودم، خرمشهر در واقع هیچ نیروی مسلحی نداشت. نه که ۱۲۰ هزار (مانند بغداد) نداشت بلکه ۱۰ هزار، پنج هزار هم نداشت. چند تانک تعمیری از کار افتاده را مرحوم شهید اقرارپرست - که افسر ارتشی بسیار متعهدی بود - از خسروآباد به خرمشهر آورده بود، تعمیر کرد.»

شایان ذکر است، شهید جهان آرا پس از عمری مبارزه، سرانجام در سانحه هوایی کهریزک جان به جان آفرین تسلیم کرد و شربت شهادت را نوشید.

در مقابل انقلاب ایستاده بودند، اصلاً گذشت نداشت.»

تهذیب نفس، پالایش روان از آلودگی های دنیوی، تواضع و فروتنی، اخلاص و خدایینی، از اوصاف معنوی شهید جهان آرا بود. او همواره چنان عمل می کرد که گویی خدا را در همه کارهایش به روشنی می بیند. هیچ وقت تکبر و خودنمایی در کارهایش راه نمی یافت. با این که فرماندهی سپاه خرمشهر و اهواز را بر عهده داشت، هیچ گاه احساس برتری بر سایر رزمندگان در او مشاهده نمی شد.

پدر ایشان در این باره می گوید: «محمد جهان آرا با دیگر سپاهیان هیچ فرقی نمی کرد و عنوان فرماندهی مطرح نبود.»

شهید جهان آرا از خودنمایی، تظاهر و شهرت طلبی گریزان بود. شهید محمد جهان آرا، مرد فضیلت و تقوا و نمونه ای از مردان خدا بود. او از نظر فروتنی در مرتبه ای عالی قرار داشت، برای دیگران احترام و ارزش فراوانی قائل بود و برای رزمندگان سپاه خرمشهر و اهواز، پدری مهربان و شایسته بود. برای خدا سخن می گفت و پیوسته به یاد خدا بود.

خواهر ایشان در این باره می گوید: «از آنجا که عاشق اسلام و امام بود، آرامش نداشت و شبانه روز در اختیار مردم بود و کار می کرد. وقتی با او درباره امام بحث می شد، آن چنان از امام صحبت می کرد و چنان از خصوصیات امام می گفت که گویی امام جلوی او نشسته است. او با تمام وجود امام را درک می کرد.»

هشتم مهرماه سال ۱۳۶۰، در حالی که سرداران و سربازان فاتح ارتش اسلام پس از رزمی بی امان با بعثیان متجاوز، با سرافرازی از جبهه نبرد حق علیه باطل برمی گشتند، هواپیمایی که این سرداران را به تهران می آورد، در حوالی کهریزک دچار سانحه غم انگیزی شد و سقوط کرد. در این حادثه، علاوه بر شهید شدن تعدادی از رزمندگان

تهذیب نفس، پالایش روان از آلودگی های دنیوی، تواضع و فروتنی، اخلاص و خدایینی، از اوصاف معنوی شهید جهان آرا بود. او همواره چنان عمل می کرد که گویی خدا را در همه کارهایش به روشنی می بیند. هیچ وقت تکبر و خودنمایی در کارهایش راه نمی یافت. با این که فرماندهی سپاه خرمشهر و اهواز را بر عهده داشت، هیچ گاه احساس برتری بر سایر رزمندگان در او مشاهده نمی شد

